

festa lögregluréttardóminn að því er kærða áhrærir. Kærða ber og að greiða allan af áfrýjun málsins leiðandi kostnað, þar með talin málflutningslaun sækjanda og verjanda fyrir yfirdóminum, er ákveðast 10 kr. til hvors þeirra.

Það vottast, að rekstur málsins í héraði hefir verið vítalaus og málsfærslan fyrir yfirdómi hefir verið lögmat.

Því dæmist rétt vera:

Lögregluréttardómurinn á að vera óraskaður. Kærði Guðmundur Jónsson greiði og allan áfrýjunarkostnað málsins, þar með talin málflutningslaun til sækjanda og verjanda við yfirdóminn, yfirréttarmálaflutningsmannanna Odds Gíslasonar og Eggerts Claessen, 10 kr. til hvors þeirra.

Ídæmd sekt greiðist innan 8 vikna frá lögbirtingu dóms þessa og ber honum yfirleitt að fullnægja með aðför að lögum.

Nr. 31/1907:

Jón Pálmason

gegn

Valdemar Thorarensen

fyrir hönd

Sigurðar Sumarliðasonar

D ó m u r:

Þann 30. jan. 1906 gerðu þeir kaupsamning sín í milli áfrýjandi, verzlunarmaður Jón Pálmason sem seljandi, og Sigurður skipstjóri Sumarliðason sem kaup-

andi um húsið nr. 2 í Brekkugötu á Akureyri, er þá var í smíðum og skyldi hús þetta fullgert eftir nánari ákvæðum samningsins, afhent kaupanda 14. maí s. á., en af kaupverðinu, sem var ákveðið 12000 kr., átti kaupandinn að greiða 1. marz 1000 kr. og fyrir 14. maí aðrar 1000 kr. og 700 kr. í ávísun, og enn átti kaupandi að greiða 1000 kr. fyrir lok nóvembermánaðar 1906, en hitt af kaupverðinu átti hann að gjalda með því, að taka að sér skuldir, er á seljanda hvíldu. Þá var það og ákveðið í kaupsamningnum, að sá, er ryfi hann, skyldi greiða hinum í skaðabætur 500 kr. Með því að kaupandinn áleit ekki húsið svo úr garði gert sem ákveðið var í samningnum þegar afhendingartíminn kom, sagði hann sig frá kaupunum og höfðaði umboðsmaður hans, cand. Valdemar Thorarensen fyrir hans hönd, mál þetta gegn áfrýjanda til endurgreiðslu á 1900 kr., er þegar höfðu greiddar verið upp í andvirði hússins og til greiðslu á gabbsbótum samkvæmt samningnum fyrir samningsrof 500 kr. ásamt vöxtum af hvorri tveggja upphæðinni. Áfrýjandinn höfðaði aftur gagnsök á hendur stefnda til greiðslu á eftirstöðvum hins umsamda kaupverðs fyrir húsið, 10100 kr., og gabbsbóta 500 kr. fyrir samningsrof, auk þess sem hann og krafðist greiðslu á kostnaði við umsjón og umhirðing hússins þar til kaupandi tæki við því, og vaxta af þessum upphæðum. Var mál þetta dæmt í aukarétti Akureyrarkaupstaðar 14. febr. f. á. með þeim úrslitum, að áfrýjandi skyldi greiða stefnda Valdemar Thorarensen fyrir hönd Sigurðar Sumarliðasonar 1900 kr. svo og skaðabætur fyrir vanefndir á samningnum eftir mati óvilhallra dómkvaddra manna, þó ekki hærri en 500 kr. með

vöxtum 5% p. a. af 1900 kr. frá 14. maí 1906 og af ídæmdum skaðabótum frá sáttakærudegi, hvorttveggja til borgunardags. Málskostnaður var látinn falla niður.

Þessum dómi hefir áfrýjandinn skotið til yfirdómsins með stefnu dagsettri 9. ágúst f. á. og hefir hann krafist þess, að dóminum verði breytt þannig, að áfrýjandi verði sýknaður af öllum kröfum stefnda í málinu, að stefndi verði dæmdur til að greiða áfrýjanda — gegn móttöku hússins — 10100 kr. með vöxtum frá gjald-daga eftir kaupsamningnum, 500 kr. í skaðabætur fyrir samningsrof, kostnað af hirðingu og umönnun hússins eftir reikningi og málskostnað fyrir báðum réttum eftir mati yfirdómsins. Hinn stefndi hefir gagnáfrýjað málinu með stefnu dags. 11. sept. f. á. og hefir hann krafist þess, að verða sýknaður af kröfum aðaláfrýjanda í máli þessu, og að dóminum verði breytt þannig, að aðaláfrýjandi verði dæmdur til að greiða sér í skaða- eða gabbsbætur 500 kr. með vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags, en að öðru leyti verði dómurinn staðfestur og áfrýjandi dæmdur í málskostnað.

Eins og áður er getið átti hús það, er mál þetta hefir spunnist út af, að afhendast kaupanda (Sigurði Sumarliðasyni) 14. maí 1906 svo úr garði gert að öllu leyti, sem kaupsamningurinn tiltók, en þegar afhendingin átti fram að fara, taldi stefndi þá galla vera á húsinu, að hann neitaði að taka við því, og höfðaði síðan mál þetta til endurborgunar á því, er hann hafði þegar greitt upp í kaupverð þess. Það er og sannað í málinu eða viðurkennt af málsaðilum, að húsið var þá (á afhendingartíma) eigi í því ástandi, sem gert var ráð fyrir og lofað í kaupsamningnum 30. jan. 1906. Þannig voru

máttarviðir í húsinu grennri en ákveðið var, skilrúm á neðsta gólfi voru úr lélegra efni, múrpípu vantaði á efsta gólfi og útitröppur (steintröppur) að öllum þremur dyrum hússins, og loks var húsið alt ómálað utan, en átti að vera tvímálað. Stefndi hefir reyndar talið ýmsa fleiri galla, er á húsinu hafa verið, en flestir þeirra voru smávægilegir og virðist hafa verið bætt úr mörgum þeirra þegar í stað. En gallar þeir, sem að ofan eru taldir og viðurkendir eru af áfryjanda, verða að álitast svo verulegir, að stefndi hafi haft rétt til að ganga frá kaupunum fyrir þá, enda má ráða það af yfirlýsing áfryjanda 10. apríl 1906, að hann bjóst við kaupslitum af stefnda, ef húsið yrði ekki í standi, sem um samið er, og það á að vera í 14. maí. En í yfirlýsing þessari áskilur hann, að stefndi rifti þó ekki samningnum fyrir þá sök eina, að grennri tré séu í grind hússins en ákveðið hafi verið, né heldur fyrir þá sök, að skilrúm á neðsta gólfi séu úr lakara efni en skyldi, en lofar því aftur á móti fyrir þá tilslökun að »þá skuli alt annað vera í lagi.« En það virðist eigi vera unt að halda því fram, að »alt annað hafi verið í lagi« og að húsið hafi verið í »því ástandi, sem það átti að vera í 14. maí,« þar sem þessir áðurtöldu gallar voru á því. Áfryjandi hefir reyndar borið það fyrir sig um hina vantandi múrpípu og steintröppurnar, að múrpípan hafi orðið óþörf fyrir breytingar á herbergjaskipun, er stefnda hafi verið kunnugt um og hann samþykkt, og steintröppurnar hafi stefndi leyft að mættu bíða fyrst um sinn, enda hefði vegna frosts í jörðu verið óbær kostnaður að koma þeim niður fyrir tilsettan tíma. En þessum staðhæfingum hefir

stefndi neitað og áfryjandi hefir engar sönnur fært á þær, og verður því ekkert á þeim byggt.

Með því svo verður á að líta samkvæmt framan-sögðu, að stefndi hafi haft réttmæta ástæðu til að ganga frá umræddum húsa kaupsamningi fyrir vanefndir áfryjanda, verður að fallast á þá niðurstöðu aukaréttardómsins, að áfryjandi eigi að endurborga stefnda þær 1900 kr., er hann hafði þegar greitt upp í kaupverðið, en auk þess virðist og áfryjanda samkvæmt kaupsamningnum bera að greiða stefnda skaðabætur þær, er í samningnum eru til skyldar fyrir rof á honum, 500 kr., eins og einnig verður að skylda hann til að greiða stefnda vexti af hvorritveggja upphæðinni frá sáttakærudegi. Málskostnaðarákvæði aukaréttardómsins samþykkjast, og verður því dómur þessi staðfestur með greindri breytingu á skaðabótaákvæðinu. Málskostnað fyrir yfirdómi þykir rétt að áfryjandi greiði stefnda með 25 krónum.

Því dæmist rétt vera:

Áfryjandi Jón Pálmason verzlunarmaður á Akureyri greiði stefnda cand. Valdemar Thorarensen fyrir hönd Sigurðar skipstjóra Sumarliðasonar 2400 krónur ásamt 5⁰/₁₀ vöxtum frá sáttakærudegi til borgunardags. Um málskostnað í héraði á aukaréttardómurinn að vera óraskaður, en í málskostnað fyrir yfirdómi greiði áfryjandi stefnda 25 krónur.

Dóminum að fullnægja innan 8 vikna frá lögbirtingu hans að viðlagðri laga-aðför.